

Title of Mss. *Aqam Purjā'idh*

No. of Folios : *24*

Materials : *P* ✓

Conservation : Preventive/Curative

Performed by KKHL, MCC : GU

National Mission for manuscripts,

New Delhi,

Date:

29.10.06 - 23

শ্রী শিবসংস্কৃতকাব্যবিবরণি

॥ আগম - উক্ত - পূজার্থিঃ ॥

Available Folios - 1 to 24

” Pages - 47

अथ आगम उक्तं प्रजाविधिः

ॐ नामागणेशाय ॥ ॐ नमः परमः देवताय ॥ ॐ नमः श्रीशुक्ल ॥ अथ विना
शुद्धापठेन । अथ मत्तः साधारणतु शुद्धिनिर्दिष्टासंशुद्धकालोक्तु
दिनासंशुद्धापुष्पाङ्गुलेसिंहासनादोत्तुशुद्धसंशुद्धापुष्पाङ्गुलेपिठमन्त्र
शुद्धपिठपूजां विधास्यन्तसंशुद्धपायं । अथामोदेवतादक्षिणोविशुद्धकालोत्तु
कसुंमत्तुनंशुद्धासामान्याद्यादकनाशुद्धकथामोदेवीगानितकशांदिमा
शुद्धींशुद्धाथयशुद्धिमाथारोगानितकशांशुद्धाथकन्दिशुद्धदेवताकपुंविठिन
मनसाशुद्धमत्तुआद । नकापूजामाकात्र । अथारोकाशुद्धमत्तुशुद्धकथि
शुद्धिमाथारोगानितकशांशुद्धाथकन्दिशुद्धदेवताकपुंविठिन
मनसाशुद्धमत्तुआद । नकापूजामाकात्र । अथारोकाशुद्धमत्तुशुद्धकथि

संपुस्त । कञ्चनवनवक्ष्यमानादि त्रिस्तुष्टं संपुस्ततीर्थादा कानमूनमन्मूखक
नसपुस्तये । उंअमुतादिषादर्शकनामानाममशुनायनम इति संपुस्त । इष्ट
द्वेषियापिप्रमुदादि त्रिस्तुष्टं प्रणामे । क्रानिम इति प्रामोक्कतद्वयं नकनाका
क्वनिशाय नमस्कृत्यादि त्रिस्तुष्टं कुमामुद्रा । क्रानिम इति पृष्ठाकारकक्य
गंमुष्टिववक्ष्यमानानि शायनमस्कृत्यादि त्रिस्तुष्टं मुद्रा । क्रानिम इति
पृष्ठाकारनिमाकक्य गंमुष्टि प्रामोनिशाय शनमे । इति संपुष्टामुद्रा ।
कनम इति संपुष्टाप्रानिकक्यगं कनिष्ठायामानरुद्राद्वयं निशुष्टं प्र
मदिति संपुष्टाप्रानिमुद्रानमस्कृत्यादि त्रिस्तुष्टं

मूद्रा । ततः कृत्वा समीपकं कृत्वा नानिन्द्रकृत्वा कथामनप्रिकर्णरुक्प्रविश
विनिश्चयं तत्र सर्वपात्रिकादावाद्यानम इति न मृच्छ तत्र पाकितीर्थतकशुद्धि
मीनाग्रितवनिनिवाय उं कृत्वा सर्वपात्रिकादावाद्यानम इति तत्र मृद्रया
वनिन्द्रया ॥ त्वामश्रुत्वा नोद्धृत्य दावापाकिपिः पाकित्राममूनमन्दमुष्टक
गुं सुहावाशु निश्चिप ॥ तत्रादकं नुवृत्तिं तत्रापत्रिककवगं कथं यथा
उदितिदत्तः सत्ताद ॥ इति त्रिवाममुष्टि कृतावामुश्रुतं कृत्यापिः संपरिच्छ
२ मूनमन्देन संपीकृतं नम इति अथ कृत्वा ॥ मूनमन्दमुष्टकं वश्यामी
नप्रपिर्गुहाया ॥ इति पात्रिककरणं तत्र उं इति कृत्वा नुष्टपं दत्रामाकिपिका

२

२

नमो विष्णवे शंकरः शंकरः नम इति विः सम्पुत्रं वामादेवाया वायदे एतपत्र
पुत्रं वामादेवाय नम इति वामादेव सम्पुत्रं वः सम्पुत्राय अम्नाय
शंकराय नम इति सम्पुत्रं वः सम्पुत्राय नम इति सम्पुत्रं वः सम्पुत्राय नम
निष्कममाकाशान्मृन्वाहिनिचन्द्रमूर्यादि त्रिभिर्निष्कमविष्णविसाशा
इति मन्त्राकाशान्मृन्वाहिनिचन्द्रमूर्यादि त्रिभिर्निष्कमविष्णविसाशा
केशीमहि त्रिभिर्निष्कमविष्णविसाशा इति मन्त्राकाशान्मृन्वाहिनिचन्द्रमूर्यादि
ॐ नः शक्तिः सम्पुत्रं वः सम्पुत्राय नम इति मन्त्राकाशान्मृन्वाहिनिचन्द्रमूर्यादि

उमवतीपकिपापुत्रजान् । इतिद्विद्विर्षिर्देविकमरुकिगिसरुनहनवा
गहादिनिमरुनपशुद्राउयन्मनश्शुश्रोथडिद्राश्रानातिष्ठिकमरुकि
नींमरुककठठःशाशाइतिमनुषिःपकि । अथायामितिवायुवीहनद
४ कंमपमाविवमितिबद्धिवीहनसनुशुद्रांशुंसःइतिमाकमानुषानु
र्यमपुननुद्रुंविठिकमस्तुकापकिशोसोःइतिवकगमंकाथाउमा
पतन्याअमायंनारीकशाहंसःइतिद्विनश्रीनुमुद्रांवरुकाहंउंपुन्रुं
विश्वकक्रोशीअंआंअमाउअमताद्वारअमउवर्षिनिअमउप्रारवर्ष

श्रावय आं दुं मां न अमुते अमुत्तमं नम इति अमुत्तमं । कर्ममुद्रां वक्रान् पुषी
द्रावयापत्रि-पदपुत्रकपुषीरादिभिः सुवामाय १ । ७ विद्यातत्रायथाशु इत्युत्तरनायानिम
द्रांप्रदशत आनन्द उक्त्वा नन्द उक्त्वा कथा प्रापुद्राय १ । यथा उं मूर्त्या कति प्रतीका
शं चन्द्रा कति मूर्त्या तनं । अथादश उद्वान्दवपुत्रपुत्र शिनाठनं । अमुत्तमं व
मर्कन्दं द्रुपपादनापकिम्बितं । वृषाकटं नीलकण्ठं नर्का उक्त्वा युषितं । कपानश्च
द्रोपुषी वृषा उक्त्वा अमुत्तमं कवादिनं । निहितं उद्वान्दवपुत्रपुत्र शिनाठनं । १२
थानन्द उक्त्वा उक्त्वा कथा उं हं नः क्रमनवकं अमुत्तमं उक्त्वा उक्त्वा वषट् पातु गान् पु
ष्प उं आनन्द उक्त्वा उक्त्वा नम इति विः पुद्राय ॥ ७७ आनन्द उक्त्वा उक्त्वा ॥

ॐ

त्रिंशत्वारिंशत्सुखादधी। चन्द्राकाटि सुप्रता। हिमलालेन्द्रविवनापप्रवृथापिनोठ
 ना। अष्टादशत्रुडयुक्तां सखानन्दकाराशता। अहमन्दीपविमानाश्रमि। पदवादे
 वस्यसन्मयी। इतिश्रुताश्रुतं हंसः क्रमनवक्या। आनन्दत्रिकाके सुवीादाकावाश
 ट। आतगश्रुपाश्रुतं आनन्दत्रिकाकेनमः इतिविपुडाय। अतामृतावीकथि।
 गेदप्रतिनी। सुसुन्दानुगतद्वश्रुपाश्रुतनपकमशिबिसमानीय। उहंसः मोह
 शाश्रु इति मन्दिगशयोरिक्यपवित्राकतद्वश्रुदवद्वश्रुसापाटेपाश्रुनदाम्द
 समायोश्रु अमुतमयद्वकपविचिन्तवमितिबकगवीडमृतमन्दश्रुघटश्रुप्राअ
 श्रुवाश्रुपटयश्रुपाश्रुतः। नन्दपुडाय॥ इतिद्वकशुद्धिः। अश्रुशुद्धिः। १४॥

ॐ

विद्यार्थपरमपदं । शक्तिमुद्रामविमक्तं ॐ ह्रीं कुरुते शाश्वतं कीं ॥ अश्वत्थामास
नं । अमृतनाथु ह्यननाटपुष्पागिनरुद्रापाद्यादिवक्षानशकृत्प्रयणानिह्रु
पूजाय ॥ श्रीशान्तिपुस्तकयिनमः । ॐ साम्नाकिंपविश्याकुरुकुरुशाश्वति
मान्द्रादकुरुश्रीशान्तिमिकसिक्किपाए । तत्तर्कीमन्द्राकिंपरुद्रायवादे
ततः पादं पूजाय ॥ ॐ मुण्डकायनमः । अश्वत्थामास पूजाय ॥ शिकसिउंगणे
भायनमः । इतिगत्रपुष्पादशाकशाउंनदाशगायनमः । ननाटउंद्रगाय
नमः । अवाणुंमशनश्चनमः । नामायांमकशाचनमः । अश्वत्थामायन
मः । आपरिचिनमः । तत्तश्चक्रकनापूजाय ॥ पूषायायनमः । इतिम

७

श्री

9

नाथे सुति० । यथा च कवेव शिवः साक्षात् तं प्रति तं शक्तिनिना । मनसा क
 र्मणा वा वाक्येन तं वदन्त्ये । तन्मात्रेण तदुक्तं तं प्राप्य तं वा द्रष्टुं
 शरोः शमसाश्च पृथीच तथा च मन्त्रं पृथिव्या । यथासां कर्मनं वदन्त्ये श्च श्च वदन्त्या
 नामेन च । अतो मातृशक्तिं कर्मादिश्रित्यां शक्तिं मानियं ततः शान्तिं च केपी
 च मातृशक्तिं प्राप्य कर्मादिश्रित्यां शक्तिं मानियं ततः शान्तिं च केपी
 नूनं दीनं प्रकृतं मान्यं विवदाय । ततः शान्तिं प्राप्य कर्मादिश्रित्यां शक्तिं मानियं
 ततः शान्तिं प्राप्य कर्मादिश्रित्यां शक्तिं मानियं ततः शान्तिं च केपी
 ततः शान्तिं प्राप्य कर्मादिश्रित्यां शक्तिं मानियं ततः शान्तिं च केपी

श्री

१४९। उद्धृतायैव तामांशांशान्ममावागमृद्धिं तामांशमानायै । त्राष्टंमशुनम
श्रुतुगमरुतायथात्राज्ञान । षष्ठाष्टपनिष्ठापयथाष्टंशुक्तंनिबिदायै
अदाश्रितायदित्रावै तामायांनिबिदायै तामाकथुकान्द्रुतुतः । षष्ठांन
माष्टाकै ॥ अत्राष्टांशं । तंमातर्देविनमांशुद्धृक्कपवीकनाथ । रूपयाश्
कामविष्णुं मन्त्रसिद्धिं प्रयच्छामि । १। मातृशिवकादादविपकमानन्कपिनी
रूपयाति । २। कामारिनर्वविद्याशकमाककादणवक । रूपयाति । ३। विष्णुक
पवीकादविविनातामूत्रवाशिनि । रूपयाति । ४। वाराशिवकादादविदणद्रावृत्
वसुश्रोक । रूपयाति । ५। शककपवीकादविशकफादिमूकपृष्ठिात् । ६। रूपया

८

शि । ङामुशुभुमानामुकुच्छित्तविधुनाशिनि । रूपायति । ११ महानश्चोर्मशमा
 । याकात्रनेन्द्रापनाशिनि । रूपायति । ८ ॥ पिठमाठमायादेविपिठमाठवहि
 म्हात् । एकेवशायादविविश्वकपनामोहात् । १० । एतहाष्टाशंपाठशुद्धकर्मा
 कामुश्चसंयतः । विश्वायाममानोकृतम्यविधुनदायात् । ननिनम्यद्राव
 दकः कथितास्तुवपुत्रक । दाकायाननित्यपृडासमायनार्थायश्रदि । एतपु
 हाहनं वसनीयात्तयश्चकाक्रमेः । यदिकिदापकामाउत्रोदानउग्रशद्वहि ।
 सिद्धास्तुशंपाठउवशाववृष्टिः प्रदायात् । आठम्यसुश्रवासानिताशूनप्र
 निवदायत् । अतादशाएपुनर्मानन्त्याप्रचननच्छित्तं नउग्रशद्वहिनीह

५

नमः प्रायागविषोपश्रुतप्रभाविननामाष्टामानाम ॥ ३ ॥ अथार्वसूत्रपठनं ॥ आ
द्यायीयन्मयामवेत्तं काकगर्भविकेणरुत्तुषट्काकागच्छेत्कमुन्विनिश्चयमानानु
बादाकनाशोकगच्छेत्तुषट्कामैत्तं पुं पृ० पृ० नानायनमः ॥ ६ ॥ डिडयानायनमः
॥ ७ ॥ ०० ॥ इति प्रायागविषोपश्रुतप्रभाविननामाष्टामानाम
कृष्णदन्तमन्त्रगर्भटोकागमूनशशुप्रायणविकेणरुत्तुषट्कामैत्तं पुं पृ० नानायनमः ॥ ६ ॥ डिडयानायनमः
॥ ७ ॥ ०० ॥ इति प्रायागविषोपश्रुतप्रभाविननामाष्टामानाम
कृष्णदन्तमन्त्रगर्भटोकागमूनशशुप्रायणविकेणरुत्तुषट्कामैत्तं पुं पृ० नानायनमः ॥ ६ ॥ डिडयानायनमः
॥ ७ ॥ ०० ॥ इति प्रायागविषोपश्रुतप्रभाविननामाष्टामानाम

श्रीकृष्णकौण्डिन्यादिदशकनायुत्तमृष्यमन्त्रनाथनमः । पापमायुष्यशिका
नठपुरसुविनिश्चयसुखशुभायणशिकागामिथुषाघटेन्द्रमुद्रामुत्तनत
पापमूनमाद्भुगअनुनोमविनोमेनमायुकावन्दुमृष्यकणपृडाये । उ
सुपायद्वर्षाशकककचन्दनविलपयककपुष्पगाम्पुष्पनगाम्पुष्पक
मन्दपुत्रमुद्रादिकपुष्पनिश्चिपयथासामकनायाड ३ अमृतादिषी

ननु उक्त्वा ननु उक्त्वा मम सुष्ठु । नामाद्रुक्त्वा सुष्ठु मम सुष्ठु मम सुष्ठु
व० । आप्तु कित्तं मथापायपीयुषप्रसमावह । १०० अथाप्रकृत्माननु कान
वकसुवा अनि । अथ ननु मरुत्कगामनु निवृत्त न कपिनी । १०१ अथ ननु म
ताकावशुद्धान कान वाक । अमुत्तप्रनिवृत्ता मिन व म्नु निवृत्ता प्रक
पिनी । १०२ अथ ननु कवसु प्रकृत्वा उक्त्वा कपिनी । १०३ अथ ननु म
मयि विमरुत्कगामनु । १०४ अथ ननु मः अमुत्तप्रकृत्वा म्नु तादृक् अमु
त्तवसिनि अमुत्तप्रकृत्वा म्नु तादृक् । १०५ अथ ननु मः अमुत्तप्रकृत्वा म्नु तादृक् अमु

अदिनिवदयमशाक्रात्रं कुरु कुरु ग्राह । किं मो मोक्रं कुरु कुरु
 मोः संप्रतिपत्तमालेक कुरु अत्रिमन्त्रुविकारणमावृत्तं सः इति विनि
 श्रुत्वा यथादवतामावास्तुतानययं दर्शदिवप्रनश्रुत्वा शमितवमूले
 विनुमृदयामृता कुरुतां मृदाप्रदर्शमानमृदादर्शय ॥ मृदमन्त्र
 दर्शवीडपद्मा अर्चं मृतेन वृषिपितृश्रुत्वा यथादीपेरत्रि वन्दे इथादवताय
 कपं यथापुष्पापुष्पनिधायगा र्चय्याडति । उपसृष्टे श्रीपाथार्यामार्च
 पाथानिष्ठापाथ ॥ यथा सृष्टे समीपविकारणं सुविनिश्रुत्वा यथा

श्री

महतिथिप्रकारानि तावकं निवारय कृदि तिमोषितं च तत्रा त्पानि वनम इ
ति वदन् नमः पूर्य सुमिति गम् पुष्पा द्वा अक्षुण्ण मूद्रया गदो चलादि
नाती प्रमावास्तु वमिति विनु मूद्रया मृती कृत्वा नमः कृत्वा दशा वा द्वा पेदिति
एव च टा क्लेशा यद्वाराः पापं ता त्राय पापं ततः शक्ति पापं यागिनि ।
पापं वाक पापं वनि पापं एव पापं पापं पापं आत्मनीय पापं एव
कामन पापि म्हा पापं । एवमत्र म पापि आर्षण मह नवम पापानि । न
पुम पापानि म्हा पापे म्हा पापि द्वा पापं च पापं त्राय पापं यो गिनि ।

पापं वनिपापं पात्रि पापं वा कपापं एव न प्रम नाथा नि आनिठ प प्रम पाणि
 श्रीदवा पापं हक नापं प्राग पापं पात्रि पापं वा क पापं न प्रम पाणि म्हा
 पायं श्रीपापं म्हा दशिकाणं म वृ न क पापं म्हा पायं इति अ र्थ पापं म्हा प
 नं ॥ अथ त पीन विविः ॥ एत म्हा दया म्हा दशिका क क रान्ता म्हा क न वा शुद्धि
 म्हा दाय श्रीयु क पाद क म्हा क श्रीयु क पाद क त्त प यामि श्रीश इति यु क न
 नित यु म्हा मान यं क न व म्हा यं म्हा ह न क म्हा नि व त्त प्रा श द ह म्हा श्रीया
 मि श्रीश इति क ग म्हा शुद्धि म्हा म्हा यं श्री श्री शिव शक्ति म्हा द शि व श

५

श्री

विशिष्टाकृतात्ममायाकृतानि अतिकृतात्मानशुद्धविद्यारागपुरुषात्मान
प्रकृतिकप्रकृतवृद्धिजनः । आप्रप्रकृतकृतनावागवाकृपाणिपाद
पादुपादुशकृत्तर्षकपकनयाप्राकाशवायुतदः नानितद्वमत्मानशुद्धि
द्वन्द्वप्रकाशनापृकाकृतनर्कादृशाशाशयानिशाश । ज्ञानेनमकृत्ता
शोकाकृत्तापकृत्तामन्दर्या । ज्ञानवर्तिः कर्षोप्रकृतनायेदित्तप्रशुद्धि
४ ॥ अथविन्दुशोकारायण । मृताशोकपदनापृकृत्तनिनीत्तद्विषयतात्ता
द्विप्रानुत्ताप्रातन्नायोत्तप्रात्तात्तात्तानतिशोतिद्वानतिशोतिवृत्त

मिताशमेवाहं मांदाशामिशाश । इतिहृत्तमदयाश्रीपाशामुं विन्दुश्रीह
 वंशंशामवधनं हृदयवदिषामिसत्वं वदिषामितन्नामवउताप्रमवउ
 शुकजाततिताशवश्रीहृत् । इत्यहंनुसामुषायायहृन्दाश्याश्चनृताप्रवम
 मेन्द्रामर्ष्यान्वानाउतविश्रुतपमोगोपायइत्यननविन्दुश्रीहृत्पृडाये
 इतिहृत्तमननु एकदिन्द्यांनवामोलासः ॥३३॥ अश्वनिदानं ॥५॥ मिश्रान
 नस्यहंशानादिवायुनेइतिहालागधुविकागणरुउमउनहउकुमुंविनिश्या
 श्वावानेविकागणरुउहउकुमुंरुशानुहृदंश्रीं मशुनायनमइतिममृश

सुदीर्घा कृपाकर्मप्रनाथनम इति वामसूक्तं नमः समस्तसुखं नो वां वदुःकायनमः
वाङ्मोयापयोगिनीनमः । निद्रन्तांशुपानायनमः । वायोसांग
नपतायनमः । अस्मान् सर्वथातातानमः इति समस्तसुखं अद्वायुपुं
शानिनशुद्धिमानरुद्रपुष्पाश्रितं वनिमुपसृष्टं तन्नाशानापरिनिष्ठा
यदंशुदे । प्राशुशिद्वीपुत्रवदुःकनाथकपिनडटात्रान्कवकपिणेय
सिद्धनामूत्रविद्याशायसर्वापटाकसहितवनिगृह्यथाश्च । एषवनिर्ब
दुकायनमः इति वामशास्त्रेन तन्मूद्रयावनिमुंशुदेदिति दशवाङ्मो

ॐ ह्रस्वकाशुतोवादिनिगमगतनेष्टुतनेनितकनेवा । पातानवातनेवाम
 नितपवनयोयथसप्रदिहतेवा । अथपीठापपीठादिष्टुष्टुपदावृ
 पदापादिकन । श्रीगान्धर्वः सदानः श्रुतविरिकनिनाः पालुवाक
 प्रबन्धा । प्रयोगायोगिनीप्रश्नशाश ॥ सर्वप्रयोगिनीप्रश्नशाश
 प्रबन्धयोगिनीप्रश्नानमः । इतिदक्षिणश्रुतनष्टप्रबन्धयादृष्टानेष्टुत्या
 कां प्रकाशनाप्रश्नपानवृपदापसहितवनिष्टुष्टुष्टुशाश ।
 एषवनिः प्रकाशनाप्रश्नानमः । इतिवामश्रुतनष्टप्रबन्धयादृष्टानेष्टुत्या

श्री

पूर्वापादकां पृथगे । तत्राग्रासमुद्रयाश्चन्द्रानुत्तं वामशालनादायदक्षि
णशालनाशुद्धिपुत्राग्रामूनमान्दनामुत्तं दक्षिणशालनाशुद्धिपुत्राग्रामि
षण्णिविदयानि श्रुतिदवतावदनपक्राडनिवह ॥ अत्रामिसन्मयात्रा
विपाकिपाथं सन्मयात्रावसानिषां नुद्राशुद्रयात्रावसं सन्मयात्राशु
नानकुर्यात् श्रुद्धावसं सन्मयात्रापकमानन्दनिर्भाव । अत्रापकवसं सन्मया
पाथिनापकमेवमि श्रुतिननः । अत्राशुद्धादिकुण्णिवहशुद्धाशुद्धना
दिकुण्णयात्रावसं सन्मयात्रापुष्पाविनमश्रुत्तं अन्दादिपाथशुद्राग्रामनुत्तं

४६

दक्षिणवाशिष्ठागणेशुमन्त्रनिवायउदुपाकिपात्रनिवेशकृदितिआर्थाद
 केनानुश्रुयामितिवायुवादनमन्त्रायाकमितिबद्धिवादनमन्त्रंश्रुमित्य
 वगुण्यवमितिषिनुमुद्रयाभूताश्रुतउदुपाकिमूनमन्त्रंजगत्वाडपिप्रार्था
 दकेनानुश्रुतमूनमन्त्रान्ताइमपात्रमन्त्रंदिक्पत्रमन्त्रंमूनंमूनंमूनंम
 श्रुवाश्रुदायाशापेत्तंमहानगरामेश्वकि ॥ एतान्यत्रकथनादिनिश्चि
 अश्रुकादकथायेनिवेदयामि इतिउप्रमुद्रयाआर्थादकूनडमूढे । अन्
 श्रुपत्रकामनिश्चाश्रुद्विद्वनगन्धुषण्दश्रुवामश्रुतेनश्रुश्रादक्षिणश्रुतेन

श्री

धाममूद्राश्चदमर्षानादिपञ्चमूद्राश्चदमर्षायश्च । इन्द्रानामिन्द्राभिः ॐ प्राणाय
श्चाशु इन्द्रामर्षमातृर्जनीभिः ॐ अपानायश्चाशु । अक्षुष्णानामक्षुष्णमा
भिः । ॐ कानायश्चाशु । अनानामक्षुष्णामर्षमातृर्जनीभिः ॐ उदानायश्चाशु कनि
ष्ठायुक्तमर्षाभिः । ॐ नमानायश्चाशु इति मूद्राश्चदमर्षाश्च मूद्रया अर्षादाक
नादवापिः ननु पञ्चमूद्राणां कवि विनाथानामायानुक्तं कर्म नमापि । ततः न
मादिकः नश्चासादि तं शौक्येण । ततः नमादिकं वा फलप्राप्त्या पूर्वाङ्गं च
मूद्रादिपञ्चमूद्राभिर्दवाश्च नमश्चुक्तं वा केषां पञ्चाकाराणां वापि शाने

शक्तिपुत्राश्चैकं कर्मनापि वीराद्यानामथात्मनापि विभक्तं । तत्रैकं फ
 श्रारोगप्रपुत्रादितिः शिवमाक्तिविद्यानामोक्तिगणसंपुत्रेषु शानना
 टि तिनकाग्रतदप्रोदवताकपात्रावायदिति । अत्रयदिष्टकस्तथाविधा
 नं कर्त्तव्यं संपुत्रेषु शनमयेकपादुकात्मकं गमादितिः संपुत्रपदेषु
 द्वादशानि शिष्टेषु जानिबेद्युनः शनमयाक्तिपापमादायशुद्धिसहितं
 शाक्तोदया । आननमान्दगुं अनिपापमयाउद्यं दीयाउपिमिता
 श्रितं । श्रीकृतशुभमोदविडयान्द्विहिपिपुनं दह । इति दद्यात्तद्विष्टं

श्री

त्रयं गच्छं मया दत्तं दीपतमोषकुलात्तं त्रयं कुहानन्तामिर्नवतिषु दद्यात्तं । जातिपुत्रविनातिष्ठति
 दद्यात्

उक्तायाः क्रान्तां गच्छानाञ्छिष्टमपायम् । क्रान्तौ विद्यमानेषु तन्नाम्यथापत्तनञ्च
 वत् ॥ कनिष्ठानां दद्यात्तच्छिष्टामवशिष्टं । दद्यात्तन्नाह्नतान्यथः सत्ताव
 दापदापत्तदं । अन्यथापिमा कुत्रेषुपिद्रुकं वारोच्छिष्टं कुर्वन् । अथास्त
 थानुक्तामनवीकपायश्चुद्धिं सति तं वारोच्छिष्टं दद्यात् । ततः शिवशक्तिवि
 श्वप्रणामम् ॥ अथानन्द्यादकश्चैतन्मृद्गायात्रकपाणिना । इति नामाञ्छि
 ष्ठादिनामिच्छां पाठमादाय च फे श्वं प्रणम्य आचारोपासितं सकलं निवार्य
 वमिति विनुमृद्गयामृत्तां कल उदुता किमुनमन्मथुवाडं द्वापुर्वं वं आनन्द

४८

विवस्वत्कन इत्यादवता नन्दत्त एवमुद्रिं कृत्वा च्छानु फमेवा न्येन
 मन्दुल आशिवान् नकशा लन पाथमुद्रुत्त द कशा लनशुद्धिं यथाशा सुक
 ।दवीं विष्ठावायं । ३३ ननु यन्मन्त्रमानुष्यकाराको नामावाशुभे । तथापि
 शान्मुकां देवीं कन्यका कर्त्तव्या किं । ३४ यानु एव न दृशाकाका कर्त्तव्या नु एवमुद्रु
 वां । अथादम आदयुक्ता नीक द्वाय एनाठना । तस्मादिमां सुरां देवीं पृ
 र्वाहं तां द्वाशो म् २२ प्रतिमुकां देवीं क्वा प्राया कश्चा विग्न म् २३ पाथ व प्रन क्तु
 द्वाया । श्रीमद्देववामा श्वर शरिन नान्छेन्द्रामुत्तं दारि उपा क्वा शी श्वकायामि

श्री २

नीदनगानः निद्रः सनासावित्तं । आनन्दार्थवकंकनामकमिदं साकाशं
प्रशाम्पुतवान्कथं । अथानकराद्युदगीतं पापविशुद्धिप्रदं ॥ इत्येवन्द
नन्दयत् ॥ यद्गमि इत्युत्प्राप्तकनाजिसाविकानामादिभ्युक्ताया ॥ तद्
होद्यतिष्ठकम् ॥ तातानूनाविवानादनां उनिनां साद्विविनयात्तु
अत्रां वियतन्दनीयसो अकतां आदिशानु विप्रारुत्तकपादुकां स्र
याशोरोहमि विविमग्रामूनमुत्तकं प्रोत्थानु कामनपकामुत्तं कुशुनिना
मुत्तममपयत् अथामेशीयोरारुतानं । पुनः पापं ग्रहाप्रयणमे ॥

१७

इमं मीनकमावहं दयितुयात्तु प्रपयादितिः किंकिञ्च नककृपकृद
 दृशात्तमो ममावेदितं वामेथादुविभुद्विककणं पानोनिषाया मारुवान्
 पापमहं द्वितीयमवृना नानन्दकमं वद्वनं ॥ इत्यत्रिवन्द्यं पूर्ववत्प्रोक्तं
 यथा द्वितीयायश्चिच्छिन्नं पुनः पापं प्रोक्त्वा प्रणामे । सर्वाम्दाय कनाकना
 पकनिष्ठाको सुहनगच्छात्तनं चान्द्रापान्द्रमाहं न्द्रममृदिककणं द्रुकादितिः
 मारुवितं । यथात्तदवगणः पकं मुनिगाने मोक्षार्थितिः सर्वदा वान्द्रप
 एमहं प्रोक्त्वा यमवृना चाम्बावरोविकणं ॥ ७ ॥ प्रोत्वायेन्यासदानं पुनः

श्री

२०

कमानन्दादिदं दीपनं वामं राक्षमानारमं प्रकरं सायुद्धं सामाश्रुकं । नानाका
 वित्रयाश्रुकं पशुकं दन्मानुकं नामानं श्रीमं नुनक्तिर्पणं शक्तिवसं पाथप्र
 षथं प्राड ॥ ७ ॥ इति श्रीद्वयं सप्तमं पाथं ग्रहीश्रायणामं । ज्ञानं प्रसू सुसुप्ति
 कार्यपुं कथां च तन्मसाश्रिषदं विन्दुं तामकववशि हनुर्वनुयाथाश्रिः कणाकापिशं
 कुरापीनं नमश्च मातिवनयायं कुरुमीमश्च पां पाथं सप्तमं प्रकाणं नमनमान
 न्दुर्विकुं पां उमां ॥ १ ॥ इति श्रीद्वयं सप्तमं पाथं ग्रहीश्रायणामं । मृदुं
 नरुदशकाननकाठारारिहशकपंपरं द्विनं नकसं मरुसं शयशियाधुं सुधा

श्री

वाक्या । आगमात्प्रकारं स्यात्प्रकारं नृदिन्द्रान्द्रां पारापदवीं वक्रनि
संज्ञाननुदिनं पापं उच्छेद्यं ॥ ८॥ इति श्रीमद्व्यासं नवमपापं ग्रंथं प्राप्ति
नाम । मान्येन्द्रकमयं मनस्तुष्टगतां नाकं नशंशां प्रीतं द्वादशं उवाच आर्ष
प्रज्ञावियाम्नाकृतिं कियतां । आत्मा कं प्रवक्तव्यं ककया प्राप्तिं तादृ
कं उवाच पापं नवमं निवृत्तं नियतं सुक्तिं नृदिन्द्रं ॥ ९॥ इति श्रीमद्व्यासं
दशमपापं ग्रंथं प्राप्तिनाम । वामेन्द्रनृश्यां मुष्टमवृत्तं पापं करान्द्रा
कां नृदिन्द्रं प्राप्तिं कृत्स्नं उवाच आर्षानां नृदिन्द्रं मानसे । दिश्यात्तप

सावित्रीपाकिनतुपलेनकमाथाननतुपाथदशमपावष्टपकमस्तुक्तिप्रभु
क्तिप्रदं ॥३॥ इतिश्रीदूर्योधनपराक्रमपाद्युश्रीप्राथम्येवावावावावाक
सुवाप्रदुतावीकनन्दुडापमानानासवीनावावनुकरावरावदुविविवद्वायन्तिफीडा
ननं । फीडाकानिदुप्रहाननकमनानावननानाकनपाणालानविनामपु
दुसनायेपाथप्रदुगकादशं ॥३३॥ इतिपुर्वविदुसर्वपाथागिश्रीदूर्योधन
उयावप्रचनाउनमः । तावपाणप्रकुरुकपमपुपानमहः परं । तेनयाव
दुप्रयादिकुनचनतितावपकिमानपाणिस्यति । तायेवाहनमयातन्द्रा

३३

श्री

दो । मन्त्रार्थसूक्तार्थायद्रूपमिदं लिख्यते । आनिपाद्यं च कर्तव्यं नानु
पानरूपं च । यत्पुनश्चामपि प्रथमं कथ्यात् यावाद्दशमं भावविद्याम्
एकं वाशां जोदद्यात् पूर्वोत्थितं वृषः । तत्रापि प्रथमं पाद्यं प्रथमं भाव
दानं नानु । पुंश्चर्मा विर्मह विद्वांसि स मायो मनसा कृता मनु मन्त्र
वाग्निं च मन्त्रं विद्वांसि ह्यहं । शाश्वति मूनं मन्त्रान् मन्त्रान् नूदा कवन्
प्रथमं प्रथमं कथ्यादात् पूर्वोत्थितं वृषः । आनु च कदादर्शां पांथानु
उदशां जेन वामं नष्टामं प्रथमं भावति । प्रागवात् पूर्वोत्थितं मन्त्रं

२२

शुभकामाकामा शुभलाहामवनाशान्मनीशुभ । विर्माविर्मकनाम्नशुभपुन्यम
 तिदोद्वाशामशुभाशुभतिमूननन्दाकुषोऽतत्रममूत्रादृत्ततःशुभ
 कान्ताकुषुवादिनाठानन्तुरेशान्तिस्त्रायणार्थे यथा शुभनन्तुःशुभ
 क्षान्तानशुभकुदृशकानराः । नाविकानाशुभिताः मन्तुजाक्यायपिकिपानि
 ना । इयन्दिमात्तकः मर्काइयन्दिशामिगीगर्णः इयन्दिमिद्धिडान्ताड
 यन्दिशुक्वः मदा । इयन्दिमाविकाः मर्केविशुद्धाः नाविकाशुभ । ममया
 टाकममेशुभपयागपरायणाः । नन्दिअनिमाः मिद्धानन्दिहन्

शुभ

पानिकाः इन्द्राद्यादवताः मार्कटपुत्रुवास्तुदवताः । चन्द्रमूर्यादायाद
वास्तुपुत्रुममत्रुद्विद । नक्षत्राणिग्रहायागाः करणाराशयस्थाय । ॥ १॥
मार्कटपुत्रुथानायास्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । पक्षवस्तुवगाश्चैव पक्षिणश्च
चन्द्रराष्ट्रः । इत्याद्यास्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । नक्षत्रामवि
दिताः सन्तुमिवास्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । योयपानविद्यः सन्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः
सः सन्तुमिवास्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । योयपानविद्यः सन्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । दृष्ट्यास्तु
मर्पानक्षत्रपक्षिणः । योयपानविद्यः सन्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः । योयपानविद्यः सन्तुमर्पानक्षत्रपक्षिणः

२७

वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् । सर्वभूतानि माता । ॥ १ ॥

३

दुर्मविकीर्णम् ॥ देवतासु तन्नाम्नामो देवतासु गणनोत्तर ॥ मासु गणनप
कुरु आदवीं हृदि समानाय ॥ हृत्पुत्राणां तव मन्त्रो नापलाय विष्ठा
वृणा ॥ अथासममर्षि मन्त्रं यथा इत्तः परं ध्यानं बुद्धिदश्वीर्माविकी
काया द्याय प्रसुप्तं च वला नूनमसा कर्मना वाटा श्मोहां पदव्या
मुदा कर्णमिन्द्राय हृत्तं यत्तु तं यद्दुषितं यद्दुःखं तं सर्वं दुःखा
पुनरुत्तु तं आशां मां मदीयं हृदि कानिका चकणं समर्षितं मन्त्रं
तुं तं मन्त्रं इति विः पाठे इति श्रीपरमहंस पाविद्राड कविरिठि

